

[Arbejdsministeren]

Jeg kan bekræfte over for hr. Christophersen, at venstre ikke har del i det forlig, der blev indgået i 1976, og det respekterer vi. Jeg er derimod ked af at måtte skuffe hr. Christophersen, når hr. Christophersen mener, at dette ligefrem skulle være udtryk for noget meget raffineret, der hedder fondssocialisme. Det, det drejer sig om, er alene et pensionsfond bundet til ganske bestemte placeringsregler, som i forvejen er fastlagt af folketinget.

Uenigheden mellem arbejdsmarkedets parter i ATPs bestyrelse drejer sig ikke om pengenes udbetaling, heller ikke om, at midlerne skal udskilles fra den almindelige ATP. Uenigheden mellem arbejdsmarkedets parter drejer sig alene om, hvorvidt det skal være lønmodtagerrepræsentanterne alene, der skal administrere midlerne, eller også repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgivere skal være med. Skulle vi så ikke prøve at begrænse diskussionen til dette?

Nogle finder det rimeligt at beskytte lønmodtagerne mod deres egne organisationer gennem repræsentation for Dansk Arbejdsgiverforening og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgivere; det kan der selvfølgelig argumenteres for. Andre mener som hr. Aage Andersen og som forslagsstillerne, at det må være rimeligt, at lønmodtagerne selv forvalter deres egne penge, som er indbetalt for dem.

Jeg vil gerne understrege, da dette var en klar forudsætning for, at der kunne indgås forlig i 1976, at set ud fra regeringens synspunkt er der intet element i dette forslag, der leder tanken hen på økonomisk demokrati. Vi har fremsat et forslag om medbestemmelse og medejendomsret, hvor vi prøver at komme i gang med en ejendomsretsreform i det danske samfund – det er næste punkt på dagsordenen, men her drejer det sig alene om en pensionsanbringelse efter normale regler. Så kan man diskutere fondsbestyrelsens sammensætning.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der er masser af den slags pensionsfonds, også lønmodtagerstyrede pensionsfonds, uden at man af den grund vil tale om fondssocialisme. Selv om man vælger arbejdsgiverudgaven og siger, at pengene skal forvaltes af den nuværende ATP-bestyrelse, er der stadig væk tale om en fondsdannelse til pensionsformål.

Det er altså ikke sådan, at man ved at følge arbejdsgiverne kan undgå fondsdannelser; det er simpelt hen den normale måde at administrere pensionsordninger på i det danske samfund. Vi er selvfølgelig parate til også at diskutere spørgsmålet om placeringsreglerne, netop for at understrege, at dette ikke er et økonomisk demokrati-forslag, men en pensionsordning som aftalt i folketinget.

Jeg vil gerne til hr. Ninn-Hansen sige – selv om hr. Ninn-Hansen, forstod jeg, ikke var interesseret i at høre, hvad jeg mente, selv om jeg vistnok som repræsentant for socialdemokratiet deltog i de forhandlinger, da man indgik aftalen mellem de fem partier – at det har været magtpåliggende for regeringen nøje at overholde alle de forudsætninger, der lå til grund i 1976. Jeg har sagt, det skulle være pensionsformål. Jeg har sagt, at det skulle være den enkelte lønmodtagers ejendomsret. Vi har sagt, at det skulle hvile på en indstilling fra ATPs bestyrelses side. Vi har også klart tilkendegivet i sin tid, at dette ikke var et ØD-forslag, og det står vi selvfølgelig ved.

Men vi kender intet til – jeg har i hvert fald aldrig hørt om en aftale indgået mellem fem partier derom – at når man til sin tid havde en indstilling fra ATPs bestyrelse, så skulle der for enhver pris være enighed mellem kristeligt folkeparti, centrum-demokraterne, det radikale venstre osv., for at noget sådant skulle kunne gennemføres. Jeg har aldrig hørt om den aftale. Til gengæld vil vi heller ikke hænge andre partier op på, at de skal følge den indstilling, der nu kommer i tilslutning til ATPs bestyrelses forslag.

Det er rigtigt, som hr. Ninn-Hansen siger det, at vi har udtrykt ønske og forventning om, at arbejdsmarkedets parter kunne blive enige i ATPs bestyrelse. Det lykkedes et langt stykke af vejen for arbejdsmarkedets parter at forhandle sig frem til enighed. Jeg nævnte før formen for udbetaling, jeg nævnte udskillelsen af midlerne fra de almindelige ATP-midler. Tilbage var alene uenigheden om fondsbestyrelsens sammensætning, som her i dag giver anledning til den helt store ideologiske diskussion.

Jeg vil gerne sige til hr. Ninn-Hansen, at selvfølgelig vil vi altid stå ved indgåede aftaler, som vi har gjort det i fortiden. Det vil vi selvfølgelig blive ved med. Jeg kan sige, at hr. Ninn-Hansen og jeg ofte har indgået af-